

Jacobi Alvarez de Paz Opera

De Exterminatione Mali, Et Promotioне boni - Libri quinque

Álvarez de Paz, Jacobo

Lvgdvni, 1613

De bono exemplo fratribus dando. Cap. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77843](#)

De P.A.
Toma. I

1043

De adoptione Virtutum,

1044

A
mentorum vslis, conscientia examinatio, & alia huiusmodi, recte diligentemque prestabis. Nam his bene praefitis, virtutes auges, seruorem prouochis, peccata multa leuia declinas, & quotidie melior ac prior efficeris. His vero male & oscitantes factis, in dies repidatatem fous, & statum animae spiritualem (vt experientia compertum est) nihil promoues. Operibus ipsis, ô frater, Deo ipsi famularis, qui Rex magnus est ac Dominus potens, non decet verò seruum, qui aeternam mercedem à tanto Rege pro suis obsequiis sperat, illi repide oscitantesque seruare. Mater tua religio Sancta in veris & strenuis filiis suis religiosa opera diligenter praefat, ne socordia & negligencia tua illam labores filiorum Domini oferentem, aliquo rubore luffandas. Pudet enim illam imperfecta opera offere, & fructus putridos Domino consecrare.

De bono exemplo fratibus dando.

CAPVT XX.

M N I B Y S tum externis tum domesticis bonum exemplum præbere curato, & sanctitatis odorem spargere, vt bonus Christi odor factus in omni loco eum, non solum tuo, sed omnium ore collaudes. Illum enim ore etiam & corde eorum laudas, quos virtutem puritate ad laudandum inuitas. Hoc autem assequeris, si in bonis operibus, quæ ostenderis, & in circumspetione, quam seruaueris, non tuam, sed Domini laudem gloriamque quequieris. Nihil igitur apud alios facias, ex quo scandalum aut offenditionem accipiant; nihil, ex quo ansam liberiū viuendi capent; nihil, ex quo aliquid contrainstitutum, aut communem viuendi vsum introducant. Considera te membrum esse totius religionis, & sicut unum membrum nonnullum incommodum patitur propter bonum totius, ita & tu disce aliqua incommoda dissimilare, in cibo, in potu, in veste, in cella, & aliis similibus, & aliquid penuria & molestia pati, vt sanctam religionem, sicut eam inuenisti, discreta seueritatis amaritatem, & abstinentiam & paupertatis cultricem relinquas.

De rebus temporalibus curandis.

CAPVT XXI.

R E s temporales, vt vestes, libros, & similia, nullas habebis proprias: quia hoc paupertati à te Deo promissa repugnat. Ad vsum vero tibi à religione concessas, non vt proprias (siquidem earum dominium non habes) fēd ut alienas, (vt verè sunt) & mutuo datas accipies. Sicut enim res tibi commodata ab aliquo, & ad vsum pro tempore determinato concessa, ita veteris, vt quam minimum detrimentum accipiat, quo eam possis illæsam restituere: ita & res ecenobij, quæ ad vsum tibi data sunt, diligenter & curiose tractabis, vt multo tempore durent, & si ad aliorum vsum deuenerint, sine horrore illis vti possint. Id paupertas, quam professa es, expedit, immo & religiosa virbanitas poscit. Qui enim res sibi ad vsum datas incuriosus attinet, & turpat, & insumit, pauper non est, & qui aliorum, qui easdem res postea ad vsum vendicabunt, nullam rationem habet, satis inurbanus & incivilius est.

De cogitando Deo in fratibus.

CAPVT XXII.

I
Is septem erga religionem in qua vivimus, seruandis, breuiter expositis, iam ad quartum septenarium eorum, quæ erga fratres seruanda sunt, accedamus. Ac primò in fratibus tuis non tam hominem quam Deum aspicere & cogitare curato. Deus namque in omnibus rebus, sed præcipue in creatura rationali ac intellectuali, per essentiam, presentiam, & potentiam inhabitat: quare æquum est vt in cunctis rebus, sed præcipue in hominibus, Deum inspiciamus. Sic vt ergo cum regem scis sub cortina latere, non multum de cortina curas, sed regem latenter, & que contuentem consideras: ita cum fratrem vides aut alloqueris, non tam eius aspectum oculis carnis, quam Deum in eo habitantem mentis oculis intuearis. Hoc assequi magnum Dei donum est, quo nec erga iuuentutem & pulchritudinem personarum affectis, neque à senibus, & decrepitis, & agrotis abhorribus, & miram animi puritatem comparabis. Et fieri paulatim in te quidam sublimis spiritus orationis, ac diuinæ familiaritatis, quo in Deum semper affectu eas, & inter homines solum viuas. Et nos scimus, quia multo facilius est hoc scribere, quam actione praestare, sed potens est Deus nostris p̄is conatus pro sua voluntate fauere.

De dilectione fratrum.

CAPVT XXIII.

R E CORDARE præceptum Domini esse. Diliges proximum tuum sive fratrem tuum sicut te ipsum. Quod præceptum illi maximo dilectionis Dei mandato simile dictum est, quoniam & dilectionem præcipit, & Dei causa habendam præcipit, & sua amplitudine omnia mandata comprehendit. Cum scriptum sit, [qui diligit proximum, legem impletuit.] Diliges ergo vero & puro amore fratres tuos, & diliges non propter lucrum, non propter aliquid creatum, sed propter Deum tuum. Hoc autem præstabis, si fratres tuos in corde tuo non contempseris, si non temerè iudicaueris, si eis non oblocutus fueris, si nec verbo nec opere malum intuleris, si pro tua possibiliitate iuuaueris. Denique si illud impleueris; Quod ab alio oderis fieri tibi, vide ne tu aliquando alteri facias.] Et, Pro vt vultis ut faciant vobis homines, & vos facite illis. Neque erit haec dilectio tibi difficilis, si in fratre Dei fueris contemplatus, si eum à Deo diligaci in magno pretio haberi cognoveris, si fratrem, id est, Dei filium ac matris Ecclesiae, & ad gloriam destinatum, & tibi utilem esse putaueris.

E
De affabilitate erga fratres.

CAPVT XXIV.

C ONGREGATIONI pauperum ait Eccl 4:16.
Ecclesiasticus, affabilem te facio: videtur autem tecum loqui cum propter Christum te pauperum religiosorum congregatiōni sociaueris. His quibuscum viuis quantum charitas & disciplina re-
ligiosa